

Výlet na Šumavu 25. června 2025

Pět členek Fit senioru Drahlín podniklo výlet organizovaný paní Šarlotou Pokornou z Obecní knihovny Obecnice na Šumavu dne 25. června 2025.

Šumava je naše nejrozsáhlejší pohoří. Má délku 110 km a šířku 20 km, se šumavským podhůřím až 35 km. V roce 1963 je zde Chráněná krajinná oblast o rozloze 163.000 ha. V roce 1991 zde byl vyhlášen Národní park Šumava, který je největší v ČR. Má 69.030 ha. Nejvyšší horou je Velký Javor na bavorské straně (1456 m.n.m.) a u nás je to Plechý (1378 m.n.m.). Na naší straně je 5 jezer (Plešné, Prášílské, Černé, Čertovo a Laka).

Naše cesta autobusem vedla po zajímavostech Šumavy v I. pásnu NP Šumava a začala v 6.30 na stanovišti busu v Obecnici. Do autobusu se naskládalo 31 účastníků. Bylo vedro už ráno a to nás provázelo celým poznávacím zájezdem. Naštěstí jsme se pohybovali ve vyšších patrech nad mořem a tak to bylo snesitelné i pro většinu starších ročníků. Ve Vimperku jsme nabrali našeho průvodce a ten se hned ujal slova a vyprávěl nám až k první zastávce naší trasy na Šumavě o chráněné krajině, chráněných zvířatech (např. sem patří rys, vlk, tetřev hlušec, bobr, sýc rousný, tetřev obecný, sokol stěhovavý nebo pušтік bělavý), chráněných rostlinách (hlavně orchidejích). Najdete tu např. břízu trpasličí, suchopýrek trsnatý, různé druhy lišejníků, borůvky, brusinky, borovici rašeliništní, lesy jsou většinou smrkové, vysázené už za vlády Schwarzenbergů, kteří koupili panství Prášíly v roce 1799. Lidé se zde většinou zabývali zpracováním dřeva, byly tu sklářské dílny....

Naše první zastávka byla na **Rokyti**, kam jsme dojeli údolím Vydry z Modravy. Je tam venkovní geologická expozice NP Šumava. Prošli jsme celou a dozvěděli se něco o druzích hornin zde na Šumavě. Nejrozšířenější jsou různé druhy žuly, ruly, křemene, vápence nebo svoru. Části kamenů byly vyleštěné a překvapilo, jaká krása se vyklubala z obyčejného šutru. Pak jsme vystoupali na vrcholovou **Tříjezerní slat**, která se rozkládá nedaleko Modravy a vyznačuje se třemi jezírky. Má rozlohu 19 ha a naučná stezka má délku 250 m. Roste tu hlavně borovice rašeliništní, 15 druhů lišejníků, všude je borůvčí a právě kvetoucí brusinky. Mohou se tu slunit zmije.

Pokračovali jsme kolem meandrujících potoků a pak i Luzenským údolím až na **Březník**. V současné době je zde hájenka ve výšce 1126 m.n.m. V roce 1804 tu byla dřevěná lesovna, v roce 1856 kamenná hájovna a obydlená byla až do roku 1951. Od roku 1930, kdy proběhla pozemková reforma, patřilo území Československému státu. Po roce 1951 zde sídlila pohraniční rota a v roce 1999 se budova dočkala rekonstrukce dokončené v roce 2003. Z tohoto prostředí je i román Karla Klostermanna Ze světa lesních samot. Malá výstava o dějinách je v patře budovy i dnes a my si ji měli možnost prohlédnout. Jinak na Březníku funguje infocentrum a restaurace pro občerstvení turistů. Přes Luzenské údolí je vidět vrchol Luzného (německy Lusen) s jeho největším kamenným mořem pod vrcholem (1373 m.n.m.). Leží už v Bavorsku 400 m od hranic a pramení tam Luzný potok, který po soutoku s Březnickým tvoří potok Modravský. Z Luzného je za dobré viditelnosti možno pozorovat vrcholky Alp. V minulosti vedla Luzenským údolím Zlatá stezka až na Březník (z Březníku k hraničnímu kameni 28/8 Modrý Sloup). Dnes je kvůli výskytu tetřeva hlušce nepřístupná.

Protože už bylo kolem poledne, potěšila nás zastávka v **Kvildě**, což je nejvýše položená osada v ČR (1065 m.n.m.). Nedaleko ní pramení na úpatí vrcholu Černá hora ve výšce 1172 m.n.m. Teplá Vltava, která je nejdelší řekou u nás s délkou 433 km. Obec vznikla pravděpodobně jako servisní osada na Zlaté stezce, která spojovala Pasov s Kašperskými Horami. Obchodu sloužila stezka od roku 1366. V obci byl kostel zasvěcený sv. Štěpánovi a vysvěcený r. 1765, ten ale vyhořel a místo něho tam nyní stojí kamenný kostel vysvěcený r. 1894 také sv. Štěpánovi. Na Kvildě jsme viděli v Infocentru film o čtyřech ročních obdobích na Šumavě a potom jsme nasýtli hladová bříška v hospodě Pivovar Kvilda, kde je i vyhlášená pekárna. Obsluha výborná, rychlá, jídlo chutnalo, jen bohužel nebylo možno platit kartou. Po obědě malá procházka po Kvildě.

Autobus nás po obědě dovezl na **Bučinu**. To byla obec nedaleko hranic, která už zanikla. Viděli jsme pouze opravenou kapličku sv. Michala z roku 1992 a hotel Alpská vyhlídka, repliku zátarasů na hranicích a repliku strážní věže. Z dřívějších domků byly už jen vidět nájezdy, které se stavěly v této oblasti na půdy tak, aby se tam dalo zajet rovnou s povozy usušeného sena. Tato dřevařská obec byla postavena ve výšce 1162 m.n.m. kolem roku 1770 a měla ještě před II. světovou válkou 390 obyvatel. V 50. letech 20. století byla většina stavení srovnána se zemí.

Další zastávkou byly **Knížecí Pláně**, což byla původně také dřevařská osada budovaná kolem roku 1795. I zde byl vystavěn dřevěný kostel, který v roce 1864 vyhořel a byl postaven znovu, ale už z kamene. Byl zasvěcen sv. Janu Křtiteli. Po II. světové válce zde vzniklo zakázané hraniční pásmo a to znamenalo zánik obce. Zůstalo jen jedno stavení. V roce 1990 byl obnoven místní hřbitov péčí německých rodáků. Poblíž je v současné době restaurace Hájenka, která stojí na místě původní hájovny. Na hřbitově jsou už některé náhrobky obnoveny. Je tam i pomník padlým v I. a II. světové válce.

Chalupská slat' leží severně od Borových Lad a je tam největší rašeliništní jezírko na Šumavě. Rašeliniště má rozlohu 137 ha. Dřevěný chodník má délku 1 km a vede k největšímu jezírku s názvem Chalupské jezírko. Jsou tam plovoucí ostrůvky a odtud je naše společná fotografie. Jezírko leží ve výšce 909 m.n.m. Vyskytuje se zde masožravá rosnatka okrouhlolistá, klikva, brusnice nebo suchopýr. Přes tuto slat' vedla převaděčská stezka známého Kiliána, která je označována jako Kanál 54. V roce 1950 byl Kilián při přestřelce zraněn, ale unikl a s převaděčstvím skončil. Živil se potom obchodováním se dřevem.

Poslední naší zastávkou byla **Jezerní slat'**, která leží mezi Kvildou a Horskou Kvildou. Od roku 1969 má rozlohu 109 ha a je tam umístěna dvoupatrová vyhlídka a dřevěný chodník dlouhý 400 m. Zde jsme byli upozorněni na výskyt břízy trpasličí. Zde žádné jezírko už nebylo, ale v minulosti zcela jistě a podle něho dostala slat' název.

Následovala zpáteční cesta a v 19 hodin jsme vystupovali z autobusu v Obecnici. Domov nás přivítal v 19.30 díky Mileně, která nás autem dovezla do Drahlína. Podle chytrých hodinek Aničky jsme ušly něco přes 7 km.

DCh.